

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-79/11 Maurizio Giovanardi a další

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná vyšetřujícím soudcem při Tribunale di Firenze)

„Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2001/220/SVV — Postavení obětí v trestním řízení — Směrnice 2004/80/ES — Odškodňování obětí trestných činů — Odpovědnost právnické osoby — Odškodnění v rámci trestního řízení“

Shrnutí rozsudku

1. *Předběžné otázky — Pravomoc Soudního dvora — Meze — Posouzení slučitelnosti vnitrostátního práva s právem unijním — Vyloučení — Poskytnutí vyčerpávajícího výkladu unijního práva předkládajícímu soudu — Zahrnutí*

(Článek 267 SFEU)

2. *Justiční spolupráce v trestních věcech — Postavení obětí v trestním řízení — Rámcové rozhodnutí 2001/220 — Cíl*

[*Rámcové rozhodnutí Rady 2001/220, bod 4 odůvodnění a čl. 1 písm. c)*]

3. *Justiční spolupráce v trestních věcech — Postavení obětí v trestním řízení — Rámcové rozhodnutí 2001/220 — Nárok na náhradu škody v rámci trestního řízení — Vnitrostátní úprava vylučující právo domáhat se této náhrady škody vůči právnické osobě, která se dopustila správního deliktu — Přípustnost*

[*Rámcové rozhodnutí Rady 2001/220, čl. 1 písm. a) a čl. 9 odst. 1]*

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 36)

2. Ačkoli je třeba umožnit obětem trestných činů zvýšenou úroveň ochrany, cílem rámcového rozhodnutí 2001/220 o postavení obětí v trestním řízení je pouze zavést v rámci trestního řízení definovaného v jeho čl. 1 písm. c) minimální normy pro ochranu obětí trestných činů.

(viz bod 44)

3. Z vlastního znění čl. 1 písm. a) rámcového rozhodnutí 2001/220 o postavení obětí v trestním řízení vyplývá, že toto rámcové rozhodnutí oběti v zásadě zaručuje nárok na náhradu škody v rámci trestního řízení za „jednání či opomenutí, jež porušuje trestněprávní předpisy členského státu“ a které „přímo“ způsobilo škodu. Osoby poškozené v důsledku správního deliktu spáchaného právnickou osobou

přítom nelze pro účely čl. 9 odst. 1 uvedeného rámcového rozhodnutí považovat za oběti trestného činu, které mají nárok na vydání rozhodnutí o odškodnění touto právníčkou osobou v rámci trestního řízení.

Článek 9 odst. 1 uvedeného rámcového rozhodnutí proto musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby úprava odpovědnosti právníčkých osob stanovila, že se oběť trestného činu nemůže v rámci trestního řízení domáhat náhrady škody přímo způsobené uvedeným trestným činem vůči právníčké osobě, která se dopustila správního deliktu.

(viz body 46, 48–49 a výrok)